

1

2

3

4

Podeljeni nagradi Aviana in Zlati legat

//Urša Koce

1 in 2: Tatjana Koren in Mateja Skočir, letošnji dobitnici nagrade Aviana
foto: arhiv DOPPS

3 in 4: Dare Šere in Janez Gregori, dobitnika nagrade Zlati legat za leto 2005
foto 3: Vojko Havliček
foto 4: Milijan Šiško

Aviana je priznanje, ki ga DOPPS podeljuje posameznikom ali organizacijam za posebne dosežke in plemenita dejanja na področju varstva ptic in njihovih življenjskih prostorov. Zlati legat je nagrada, ki jo DOPPS podeljuje slovenskim ornitologom za najboljše delo s področja ornitologije, objavljeno v preteklem letu doma ali na tujem. Letos je bil podeljen Zlati legat za leto 2005. Na letošnji Skupščini DOPPS, 21. aprila 2007, sta nagrado Aviana prejeli dve osnovnošolski učiteljici, ga. Tatjana Koren in ga. Mateja Skočir, nagrado Zlati legat pa g. Janez Gregori in g. Dare Šere za delo Ptiči Šaleških jezer in okolice (Prirodoslovni muzej Slovenije, Ljubljana, 2005). Drugi dve nominirani deli za nagrado Zlati legat sta bili: Marjan Govedič, Franc Janžekovič in Ivan Kos (2002): Prehrana kormorana *Phalacrocorax carbo* na območju reke Save od Ljubljane do Zagorja – *Acrocephalus* 23 (110-111), str. 5-20 ter Damijan Denac (2003): Upad populacije in sprememba rabe tal v lovem habitatu rjavega srakoperja *Lanius collurio* v Šturmovcih – *Acrocephalus* 24 (118), str. 97-102.

Objavljamo obrazložitve izbora nagrajencev. Nagrajenki za Aviano je izbral Upravni odbor, komisijo za Zlatega legata pa so sestavljali Petra Vrh Vrezec, Tomaž Mihelič, doc. dr. Neje Jogan in dr. Primož Kmecl kot predsednik.

Tatjana Koren – nagrada Aviana za leto 2006

Biti dandanes učitelj na osnovni šoli zdaleč ni več preprosto. Učenci poznajo svoje pravice in učiteljeve omejitve ter to s pridom izkoriščajo. Ostati dobrosrčen in znati vedno pomagati je v takšnih razmerah vsekakor izjemno.

Predlagana kandidatka za nagrado ni le ohranjala dobrega odnosa do svojih učencev in vedno imela »minuto časa« za poslušanje problemov le-teh, ne, njen vpliv je

segal veliko dlje. S svojim čutom za odkrivanje potenciala pri ljudeh, ki je segal globlje, kot je le zaznava, kako se učenci vedejo, je iskala in tudi našla veliko motiviranih otrok.

Iskala in našla je predvsem takšne, ki so imeli razvit poseben čut za naravo, za življenje, takšne, ki so to povezanost tudi sami čutili in je brez nje mogoče ne bi nikoli izrazili. Plod njenega dela je kar nekaj izvrstnih ornitologov, ki jih je v še »zelenih« časih njihovega življenja spravila na pravo pot. Brez nje bi morebiti še zdaj posedali pred televizijo in se spraševali o smislu svojega bivanja.

Tudi tisti, ki niso izbrali poti naravoslovca, so vendarle nekaj odnesli - s svojo zagnanostjo in vzorom ter neizmerno ljubeznijo do narave jim je posredovala pogled na svet, ki je mnoge od njih trajno zaznamoval. Njeni nekdanji učenci so danes izvrstni ornitologi in naravovarstveniki, ki nadaljujejo in bodo še nadaljevali njeno delo. Vsi so kmalu presegli njeno znanje, to pa, kot je sama rekla ob neki priložnosti, zares odlikuje dobrega učitelja. Aviano prejme gospa Tatjana Koren.

Mateja Skočir – nagrada Aviana za leto 2006

Od učiteljev predvsem pričakujemo, da bodo na nas prenesli svoje znanje. Dober učitelj poleg znanja prenaša na učence še nekaj več. Kaj je tisto »nekaj več«, vemo vsi tisti, ki smo v šoli imeli dobre učitelje.

Naslednja kandidatka za nagrado Aviana je učiteljica biologije, ki nesebično prenaša svoje obsežno znanje, dobro voljo in pozitiven odnos do narave na svoje učence. Vedno najde čas za organizacijo dogodkov, ki so povezani z varstvom ptic in njihovih življenjskih okolij, pa čeprav niso vedno povezane s šolskimi obveznostmi. Iz množice nadarjenih mladostnikov zna izveči najboljše. Pod svoje peruti zna pritegniti vse tiste, ki jih še posebej zanimajo ptice. Iz njenega gnezda je v jate našega društva priletelo že kar nekaj vrhunskih ornitologov.

Njeno delo je lahko vzor vsem pedagogom, ki se ukvarjajo s prenašanjem znanja, izkušenj in vrednot na prihajajoče generacije. Je sinonim za skrbno in odgovorno učiteljico, ki svoj poklic ne jemlje kot službo, ampak kot življenjsko poslanstvo. Vsi si lahko samo želimo, da bi imeli čim več Matej Skočir.

Janez Gregori in Dare Šere: Ptiči Šaleških jezer in okolice – nagrada Zlati legat za leto 2005

Nagrajeno delo je zlahtna mešanica strokovnega in poljudnega dela in je primerno ne le kot vir strokovnih podatkov, marveč tudi kot vir motivacije ljubiteljev ptic in narave. Delo je izjemno lepo in natančno napisano ter obdelano, odlična preglednost in berljivost pa ga postavljata v sam vrh sorodnih publikacij. Pester nabor metodologij pri raziskavi manjšega območja pa je inovacija v slovenskem prostoru. Zaradi teh lastnosti se je žirija kljub hudi konkurenci in dolgemu seznamu del, ki pridejo v poštev za nagrado, odločila podeliti nagrado Zlati legat za leto 2005 prav delu Janeza Gregorija in Dareta Šereta Ptiči Šaleških jezer in okolice.

V nadaljevanju sledi pogovor z go. Tatjano Koren. Pogovori z drugimi nagrajenci bodo objavljeni v prihodnjih številkah revije Svet ptic. ●

»Vse ptice so lepe!« Pogovor s Tatjano Koren, dobitnico Aviane 2006

//Marjana Ahačič

»Na izletih v naravo me ponavadi spremlja sestra,« je s tistim značilnim žarom v očeh pripovedovala, ko sva sedeli za veliko mizo pri njej doma, v oazi bujnega zelenja sredi Maribora. Za prav tisto mizo, ob kateri je bilo napisanih toliko raziskovalnih nalog, predebatiranih toliko problemov, izrečenih toliko vzpodbudnih besed!

»Vračali smo se iz Ormoža, pa sva, prijetno utrujeni, s sestro razpredali sproščen pogovor o tem, kako so ptice zanimive, koliko različnih vrst je pri nas in kako pravzaprav le vrabci niso nič posebnega. Pa se je pred nama oglasil resen in razločen glas. »Vsi ptiči so lepi.« Bil je Luka Božič, takrat dijak drugega letnika gimnazije. Za vedno si bom zapomnila tisti mirni, resni glas,« se spo-

minja. »Zdaj se seveda že dolgo popolnoma strinjam z njim: Vse ptice so lepe!«

Se še spomnite, kaj je Tatjana Koren, učiteljica biologije na mariborski Osnovni šoli Toneta Čufarja in mentorica številnim mladim ornitologom, napisala v Svet ptic pred skoraj natanko dvema letoma? »Ko bom imela več časa in poklicno ne bom več skrbela za mladino, bom še vedno redno hodila na teren, še vedno sedela v klopih Pedagoške fakultete, poslušala in se učila. Tedaj bom nadoknadila vse zamujeno in bom tudi sama po oglašanju prepoznala vse ptice. Že zato, ker bom morda nekoč navduševala tudi svoje vnuke.«

Ljubezen do ptic zdaj deli z vnukinjo

Čisto vseh ptic še vedno ne pozna, priznava v zadregi. »Vedno sem se imela mnogo bolj za ljubiteljico kot za poznavalko ptic,« skromno priznava. Vse drugo pa je zdaj, ko že leto dni ne stoji več vsak dan pred polnim razredom učencev, tako, kot je obljubila takrat: navdušeno poslušala predavanja ornitologov in hodi na teren, v posebej veliko veselje pa ji je vnukinja Lara, s katero prav vsak dan skozi kuhinjsko okno opazujeta ptice na vrtu. »Vidiš,« pokaže na knjigo Kateri ptič je to?, ki jo je že zdavnaj nehala pospravljati nazaj na polico. »Čisto obrabljena je že! Z Laro vsako jutro brskava po njej in se skupaj učiva. Prav nenavadno je to njeno navdušenje nad pticami. Kot se velikokrat zgodi, se je tudi v naši družini: hčerki sta sicer navdušeni popotnici in ljubiteljici narave, Metka kot zdravnica, Breda kot pravica pa še posebej, borki za pravice živali, vendar ju je ornitologija preskočila. Se pa očitno dobro prijema dveletne vnukinje Lare. Zjutraj so, takoj ko pride k meni, njene prve besede: »Babica, pticek!« Ob krmilnici pozna vse ptice, ki sva jih vso zimo hranili, le »lenec ni sec, babica« mi pove, ker sem ji nekoč na začetku zime dejala, da je zelenec lumppek, ker podi druge ptičke in jim ne dovoli do hrane. Sedaj že vem, da moram zelo paziti, kaj govorim. Tudi račke, ki jih s starši hodi opazovati na Dravo, zanjo nikoli niso le »račke«. So liske, sivke in črnice!«

Z nasmehom pripoveduje o dogodku, ko je mala Lara v trgovini svoji mami ob izbiranju novoletnih voščilnic s

5: Tatjana Koren z vnukinjo Laro
foto: arhiv družine Koren

6: S hčerka na Dnevu slovenskih planincev na Žavcarjevem vrhu ob razstavi »Drava nekoč in danes«
foto: arhiv družine Koren